

[Mette Madsen.]

Hall er den mest elskede af alle tv's udsendelser?

Nu skal vi så for første gang have en samlet musiklov, en lov, der skulle skabe bedre muligheder for, at vi alle kan give og tage imod, beriges og glædes ved musik. Der er også mange ting at glæde sig over allerede i lovforslaget, og jeg skal nævne nogle af dem. Decentralisering, der skal betyde, at man lokalt ude i kommunerne er med til at bestemme, hvem, hvad og hvor meget der skal støttes. Samarbejde i amterne, dels om planlægning, dels om fælles opgaver. Samarbejde mellem orkestrene og mellem orkestrene og de turnerende teatre. Stipendier til videreuddannelse af dygtige unge musikere. Nordisk og internationalt samarbejde. Og endvidere, at ministeren har ansvaret for hver krone, der deles ud.

Men der er også ting, vi i venstre mener man bør se meget kritisk på. Dem skal jeg også nævne nogle af. Det forekommer os, at der i bemærkningerne er en lidt for overvældende begejstring for den nyorienterede musik. Ud fra et alsidighedskrav finder vi det naturligvis rimeligt, at også de nye musikformer bliver støttet, men det må ske, uden at hovedvægten nu bliver lagt på disse musikformer, så at den klassiske musik bliver ladet i stikken. Med klassisk musik mener jeg her al den musik, vi indtil nu har dyrket og støttet, folkeviser, barokmusik, højskolesangbogen, jazz og tolvtonemusik.

Vi er også betænkelige ved de mange instanser, enhver ansøgning skal igennem, fra et ønske opstår ude i kommunen, og til det når op på ministerens bord. Der skulle jo ikke så gerne ud af denne nye musiklov komme mere papir end musik. Vi er også betænkelige ved tanken om et informationscenter, ved formuleringen af det begreb, der vel nærmest kan betegnes som de hybride musikformer, og vi er betænkelige ved mange af de ting, der er nævnt som selvskrevne til støtte. Så den glæde, jeg har givet udtryk for over intentionerne og over visse dele af lovforslaget, skal absolut ikke opfattes som en blankocheck på venstres holdning til forslaget, som det ligger her.

Af venstres ændringsforslag til finansloven fremgår det, at vi ikke, som det er fore-

slået, fra den 1. april 1976 kan give tilslutning til de merudgifter, der vil følge af dette forslag. Derfor vil vi også få tid til i et grundigt udvalgsarbejde at gennemdrøfte både paragrafferne og de meget udførlige bemærkninger og håber at nå frem til et godt resultat.

Jeg skal til slut knytte et par bemærkninger til ændringen af den kulturelle fond. 2,5 mill. kr. af de penge, der skal finansiere musikloven, kommer fra denne fond, og hovedparten af disse 2,5 mill. kr. er den 10 pct.s afgift, som KODA indbetaler. Man må for det første nok sætte et spørgsmålstegn ved, om det er rimeligt, at én enkelt faggruppe, nemlig komponisterne og de forfattere, komponisterne arbejder sammen med, ene af alle håndens og åndens arbejdere fortsat skal afgive 10 pct. af deres honorarer til almene kulturelle formål. For det andet vil jeg gerne henstille til ministeren, at man fremtidig ved uddelingen af musikstøtte vil følge de retningslinjer og de traditioner, der gennem årene er skabt i den kulturelle fond.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Det forslag til lov om musik, som kulturministeren har fremsat, er virkelig et forslag med musik i. Man må sige, at nu er der endnu flere, der skal have støtte. Det eneste, man vel næsten savner i dette forslag, er en bestemmelse om, at bybude også kan få statsstøtte, hvis de fløjter under vareudbringningen.

Jeg må sige helt klart fra starten, at det ikke er et forslag, som vi på nogen måde kan støtte. Det drejer sig selvfølgelig om at øge bevillingerne til det finkulturelle arbejde. Jeg vil også gerne sige, at efter vores opfattelse er denne socialdemokratiske kulturpolitik asocial, så det klodser. Den består simpelt hen i, at arbejderen skal betale for overklassens fornøjelser. Det er det, som også dette forslag tager sigte på, og vi kan under ingen omstændigheder være med til at udvide dette område.

I kulturministerens fremsættelsestale står der et sted, at den velklingende titel på loven kunne forlede til at tro, at forslaget strakte sig langt videre ind i musikkens verden. Jeg forstår, at det må være en lidt verdensfjern måde, dette forslag er kommet til på, når man ligesom sidder og gentager